

Yazıcı İle Küçük Taşlar İklimi

Editörden... Halim Yazıcı İle Küçük Taşlar İklimi

Bir buğday tanesinin içine saklanmayı tercih edecek kadar alçak gönüllü, yaşamı sorgulayarak içinden geçiren, bazen çocuklar gibi şarkı söyleyen, bazen sonbaharı parmak izinden tanıyacak kadar bilgi bir şairi konuk ediyoruz. Halim Yazıcı bu ayın konuğu.

Bir buğday tanesinin içine saklanmayı tercih edecek kadar alçak gönüllü, yaşamı sorgulayarak içinden geçiren, bazen çocuklar gibi şarkı söyleyen, bazen sonbaharı parmak izinden tanıyacak kadar bilgi bir şairi konuk ediyoruz. Halim Yazıcı bu ayın konuğu.

"bilmem neden ikiye ayrılır orta yerinden bu deniz
yağmurlar islanır bunu hep yapar deli vapurlar

görmezlikten gelir üstelik seni bütün körler
süzerken kalbini kan tanesi aşklar."

Şair 1954'te İzmir Bergama'da dünyaya gelmiş. İktisat Eğitimi görmüş, Denizli Belediyesi, İzmir Çiğli Belediyesi, İzmir Konak Belediyesi, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde Kültür Müdürü olarak görev yapmış. Halen İzmir Büyükşehir Belediyesi Kent Meslisi Şube Müdürü olarak çalışma hayatına devam etmektedir.

"o günü hatırlatan gözlerinle gelme
başka gel. ellerini alma yanına
yalnız kendin gel. sanki bir sel
gibi yalnızlığını çoğalt ve gel

milyonlarca gözlerinle
o günü hatırlatan gözlerinle
öyle gelme. başka gel"

• Hayatınızda şiir olmasaydı hangi sanatla uğraşırdınız?

Şiirin hayatımdan çıkıp gitmesi demek, hayat damarlarımdan birisinin koparılıp atılması demek. Beynime kan pompalayan en önemli damarın tıkanması, kalbimin durması, bir nehrin aşkını geçerken atımın değiştirilmesidir. Ama yine de hayatımda şiir olmasaydı, elimden alınsaydı bu oyuncak diyorsanız, onun yerine aklımı, ruhumu, aşkımı besleyecek mutlaka bir başka eylem biçimi olacaktır. Örneğin renklerle oynamak. Örneğin bir grupta müzik yapmak. Örneğin sahne tozunu yutmak. Örneğin Yaşama sanatına dair bir şeyler yapmak.

"belki bir hüznü yeniden yaşama hükmü
değilse de hayatın yarım kalan hecesi

biliyorum ki ayrılık getirir ayrılıklar
ve belki de her ayrılık bir kavuşma sevinci"

• Siz genelde aşk'tan müzikten beslenen bir şairsiniz. Hayatın her karesindeki resim size konu olabilir.

Fakat genelde hüznü bile o kadar iyi bir dille saklıyorsunuz ki dizelere, ilk bakışta anlaşılıyor. Acaba hayata pozitif bakmakla ilgili olabilir mi?

Hayata ait ne varsa, beni besliyor. Yeter ki algılarınız, antenleriniz iyice açık olsun. Kapatırsanız antenlerinizi, hayata dair hiçbir şey algılayamazsınız. Açın, açın, açın... O, sizi kucaklayacaktır, bulacaktır. Kaçarsanız sizi algılayan duygulardan, gerçeklerden, iyiliklerden, kötülüklerden, hayat da sizden kaçacaktır. Ne duyguların, ne gerçeklerin, ne iyiliklerin, ne de kötülüklerin farkında olmadan yaşayacaksınız. Hayatın her karesinin farkına vararak yaşamak, gerçekten yaşamaktır. Tüm hücrelerinizde hissetmeniz hayatı, hayatın kendisi kadar önemli, hayatın kendisidir. Hüzün ise, hayatın bütünü içinde bir damlacık kadar küçük, önemli, bir damlacık kadar güzel, büyük ve enerji yüklüdür. Onu kalbinizin dilediğinize yaşamak işi ise size kalıyor.

"belki
bir gün
bir kurşun
deler geçer boğazımı

unutma!
sen sakın ağlamayacaksın
gözlerin suskun olacaksın

ellerin kurşunları ne kadar yoğun
olursa olsun

sen öylece
dimdik
kurşun gibi
ayakta duracaksın

.
.
.
"

• Siz uzun süre İzmir'de Kültür Müdürlüğü yaptınız. Sanatı ve sanatçıyı ne kadar destekleyip değer verdiğinizi biliyorum. Fakat bu görev Türkiye'de sadece Kültür Müdürlerine verilmiş gibi. Neden ülkemizde sanatçıya çok fazla sahip çıkılmıyor sizce?

Sanata, sanatçıya değer vermek ve onlara sahip çıkmak, özünde "insan"a sahip çıkmak ve değer vermektir. Yoldan geçen herhangi bir insan da, çok önemli bir edebi yapıta imza atmış bir yazarın da değeri insani ölçülerde birdir benim için. Her ikisine de sahip çıkmak, bir insan olarak elbette öncelikli görevimizdir. Ancak sanatçı, ürettiği ürün açısından, duyarlılığı, algılama gücünün farklılığı açısından bir başka yeredir. Onların beklentilerinin, konuştukları dilleri farklıdır. Sanatçının dilinden, beklentilerinden ve algılarından haberli olmak, onları hissetmekle olanaklıdır. Ülkemize gelince, kimse farkında değil inceliklerin. Bir kaba yaşam biçimi. İnsanı, incelikleri, sevgiyi, hoşgörüyü yok sayma bir yaşam biçimi ol muş Bu toz duman zaman diliminde kimse farkında değil sanatın ve sanatçının. Sanata sahip çıkmanın erdemini kalbinde hissetmeyenlerle dolu çevremiz ne yazık ki. Ama sanat, ine çıka, düşe kalka, dimdik ayakta yürüyüşünü sonsuza dek sürdürecektir elbette.

"ne nefesi yaşlı bir caz sesi vardır sevgimi dolduran
ne yıldızlar vardır saçları mavi ve yeşil fularlı"

• Şimdiye kadar 9 kitap çıkardınız. Bunlardan birisi seçme şiirlerden oluşuyor. Son kitabınız da sanki biraz daha çocukluğa özlem var gibi, masalların büyümesine kapılıp dünyaya küs gibi, aşkların kucağında keyif sürüp yeniden yalnız kalmak ister gibi, hep müziğin ritminde doğada adım adım yol almak ister gibi bi hâlinizi yakalıyorum sürekli. Ben okudukça, son kitabın diğerlerine oranla değişim gösterdiğini düşünüyorum. Yanılıyor muyum?

Aynen öyle. Ben de okuduktan sonra yazdıklarımı, kitabın dışına çıkarak bakıyorum yazdıklarım. Böyle bakıldığında size hak vermemek elde değil. Bu dünyanın kirli ilişkilerini yaşadıkça ve onlara, kendi çıkarları uğruna gök yumanları gördükçe yanınızda etrafınızda, elbette yalnızlığınızı seviyorsunuz. Bu yalnızlık, doğanın size sunduklarıyla, sevgiyle, aşkla, güzelliklerle, yalandan dolandan arındırılmış, oluşturduğunuz bir dünyayla yaşamalı. O zaman işte çoğalyorsunuz. Yalnız olmadığınızı yaşıyor, biliyor ve hissediyorsunuz. O zaman, yazdıklarınızın, yaşadıklarınızın boşa

gitmediğini anlıyorsunuz. Mutlu oluyorsunuz.

"Küçük Taşlar İklimi"nin diğer kitaplarımdan farklı durması doğal. Yaşam gibi doğal. Her şey değişiyor, geliyor ve her şiir, bir öncekinin ihtilalidir çünkü. Her ihtilal, önce kendi çocuklarını yer çünkü. Bu doğal değişimin yanı sıra, biraz daha özen gösterdim bu dosyaya. Biraz daha titiz davrandım kendime. Bundandır belki de farklı duruşu.

"ben en çok renkleri sevdim
renklerde kaldı aklım sende

olmayan yerde kalbimin
eriyen mumlarda milattan

milattan çok önceydi
ben en çok seni sevdim"

• **Âşık hava sineması, sizin dört ödül aldığınız bir kitap. Benim de en çok sevdiğim kitaplarınızdan biri. "elimden geleni yaptım / durmadım su taşıdım / parmaklarımdan akan kana bakmadım" dediğiniz ve okumayan varsa mutlaka edinmesini tavsiye edeceğim bir yapıt. Sizce şiirlere puan vermek, onları diğerleri arasından seçmek ne kadar doğru?**

"Âşık hava Sineması", şiirimde belki de bir dönüm noktası. Her kitabım, hatta her şiirim benim dünyaya getirdiğim çocuğum. Onların arasında derecelendirme, puanlama yapmamın olanağı yok. Ancak, bazı şiirlerin oluşmasında meydana gelen olayların şairi etkileme gücünün bir diğerinden farklı olması doğaldır. Etki gücü yüksek olan yaşamışlıklardan sonra yazılan şiirin sarsıcılığı, inandırıcılığı elbette daha yüksek olur. Bir fark varsa, ancak böyle oluyor şiirde.

"her gün yağmur yağmalı
mümkünse lütfen

sımsıcak olmalı
kırlangıçların sessizliği

-kırlangıçların sessizliği sımsıcak değil midir zaten?-"

• **Şiirleriniz sade, olması gerektiği kadar uzunlukta ve incelikte. Ama okuyunca içinizde uyanan o his ve anlam bambaşka. Bazı şairlerin şiir tarzını diğerlerinden ayırmak mümkündür. Ya şairin şiirlerini çok iyi bilirsin, ya da şair tarzını hiç bozmadan okuyucuya kendi çizgisini göstermiştir. Bunu elde etmek gerçekten çok zordur. Siz bunu nasıl başardınız.? Yeni başlayanlar için biraz bahseder misiniz?**

Şairin şiir kişiliğini oluşturması, şiirinin belirli bir çizgi yakalaması gerçekte uzun zaman alır. Bunun için bıkmadan usanmadan çalışmak, izlemek, görmek, yaşamak, okumak gerekiyor. Antenlerinizi doğaya, dünyaya, insana, renklere açık tutmanız, durmadan ortalıkta görüneceğinize, sakince köşenizde üretmeniz, şiire, sanata, hayata dair ne varsa ruhunuzu onlarla beslemeniz, emzirmeniz gerekir. Kesinlikle "ben" egosundan kurtulup, insan sevgisi ve "biz" alçakgönüllü yaşam biçimini ilke edinmek en iyisi. Şiiri biliyorum, ben şairim deme tuzağına düşmemek gerek.

".

.

büyüdüm şarkıların
ipekten sesiyle

eksilen inceliklerdi
eksilen, insan

bütün çocukların
tutup elinden

kekik dudaklı
bulutları open"

• **Siz Bergama'lısınız. Ege'den gelen rüzgar tadını, deniz kokusunu, zeytin ağaçlarının serinliğini,**

kumların sıcaklığını, tarihin gerçekliğini görmüş iyi bilen bir şairsiniz. Ege'nin bunca güzelliğine şahit olmuş ve bunu yaşamış, şiirlerinizde anlatmış bir şair olarak, başka bir yere gitmeyi düşünür müsünüz?

İnsan yaşadığı yere benzer. Ait olduğu toprağa, suya, sardunyalara benzer. Nasıl yaşıyorsa insan, kendisini de öyle ifade eder. Şair de yaşadığı doğa ve çevre koşullarıyla şekillenir. Her ne kadar yaşadığı yer, onu besleyen, içini, ruhunu dolduran belli bir yerden ibaret olsa da, sonuçta insan olarak dünya vatandaşıdır şair. Dünyanın neresinde olursa olsun orada yaşamalı, gittiği yere kalbimi, ruhunu da beraber götürmesini de bilir şair.

"en güzel ölülerdik
en güzel bahçesinde kitapların

kim öperdi bizi
belli belirsiz

ne olduysa
yeniden büyüdük

kimseler görmeden
vurulduğumuz yerden"

• Bergama'nın toprakları bir çok ünlü doğurmuştur. Rahmetli Metin Altıok'ta onlardan birisi. Onu tanırmıydınız? Hiç ortak bir anınız var mı?

Evet, Metin Altıok Bergama doğumlu. Kendisiyle tanışma onuruna sahip oldum.1991 Yılında Uluslar arası Bergama Kermesi Festivali kapsamında Bergamalı şairleri davet etmişlerdi. Metin Altıok, Osman Çalışkan ve ben konuşmacıydık. Hey Bergamalı hemşehrime diyerek kucaklaması narin bedeniyle dolu dolu bir günü beraber yaşadık. Panel öncesi içtiğimiz votka limonun tadını, panel sonrası annemin yaptığı ev yemeklerinin yanında rakı sofrasını, küçük kızıma verdiği ve peçeteye çizdiği harika el çizimlerini nasıl unutabilirim. İçtenliği, sınırsız ve zekice gülümsemesi şiirlerinin eşliğinde sonsuza dek yaşayacak kalbimde. Şiirinin doruğundayken katledilmesi Türk şiiri için büyük kayıp.

"metin altıok'a

.

hiçbir şey aklımda değilken
her şey geliyor birden

yanarken bir şair
nasıl çoğalır gözlerinde insanın"

• Geçtiğimiz yıl yine çok önemli bir kalemimiz Arif Damar'ı kaybettik. Sizin ne kadar üzüntü duyduğunuzu biliyorum. Vazgeçilmeyecek ve hiç unutmayacağımız bu değerler ile sizin bir çok anıya sahip olduğunuzu biliyorum. Çünkü siz birçok etkinlik düzenleyen, katılan, sanatın ve sanatçıların içinde olan birisiniz. Bu hatıraları yazıp bi kitap haline getirmeyi hiç düşündünüz mü? Şiir dışında başka bir kitap çıkartmayı düşünmüyor musunuz?

Şiirin dışında kitap çıkarmayı düşünmedim aslına bakarsanız. Ancak geçen aylarda Heyamola Yayınları'ndan bir proje kitabı önerisi geldi "41 Yazar 41 Semt" adı altında. Geçtiğimiz yıl 2010 İstanbul Kültür Başkenti projesiyle İstanbul için hayata geçirilen "40 Yazar 40 Semt" projesinin bir benzeri.

İşte bu proje için benden de bir semt yazmamı istediler. Ben "Körfez Vapuruları" nı seçtim. İzmir'de böyle bir semt mi var diye sorular geldi ama biraz hayallerini geniş tuttuklarında bana hak verdiler.

Metin/şiir ortalaması bir dosya oldu. Nisan'da İzmir Tuyap'a yetişecek bu proje de.

Anılarıma gelince. Hiç aklıma gelmedi. Yazmasam daha iyi olacak sanırım. Yazarsam pek çok sanatçıyı, yazarı kızdırabilirim. Keşke yalnızca ürettikleriyle tanışsaydım, kitaplarda kalsalardı dediğim çok sayıda yazar, sanatçı oldu.

“.

hangı mevsım
bıçaklasa gözlerımı

senden biliyorum
dağılan kanımdan

ben bunu incelikli
bir şiiirden öğrendim

.”

• **Ezginin Günlüğü'nün son albümünde sizin şiirinizi bir kez daha müzikle ölümsüzleştirdiler. Nasıl bir duygu bu?**

Şiir benden çıktıktan sonra uçup gider. Kim kol kanat açarsa oraya konar. Oradan da uçar başka kanatlara. Bu böylece sürer gider. Şiirlerin de insanlarınki gibi ömürleri vardır. Uzun, kısa, ne zaman nerede nasıl bir durumla karşılaşacağını bilmez şiir de insan gibi. Bir gün yok olabilir, ömrü sonsuza dek sürebilir. İnsandan onu ayıran en önemli özelliğe budur işte.

Ezginin Günlüğü'nde bir Hüsnü Arkan bestesi olan şiirim benim için de sürpriz oldu. Güzel ve heyecan verici bir duygu bu. Enerji veriyor insana. Boşuna yazılmamış, yaşanmamış diyorsunuz yazdıklarınızın. Paylaştıkça çoğalıyor insan ne de olsa.

“Her şeyi gördüm penceremden
Kırık bir camın arkasından
Kırmızı bir kar tanesi
Bir de sahici çiçekler

Yetmez mi, ah, yetmez mi?

Savrulun kalbimden sonsuzluğa
İsterseniz bir daha geri dönmeyin
Fısıldar gibi bir gülün sesi
Kalbimin tam ortasında

Yetmez mi, ah yetmez mi?

Ah ki, ne dediklerim, ah neden dediklerim
Ah ki, bilmediklerim, ah bilemediklerim
Ah yaşamadıklarım, yaşamadan öldüklerim

Balık ağlarına bakar bakar ağlardım.”

• **Küçük taşlar iklimi ne kadar sürecek, yeni bir mevsimi ne zaman getirir. Çalışmalarınız için önümüzdeki projeler vardır mutlaka, öğrenebilir miyiz?**

Küçük taşlar iklimi, yeni mevsimleri, yeni mevsimler yeni iklimleri tetikler ve bu med-cezir son nefesimi verene dek sürer. Benden sonra daha ne kadar sürer bilemem, sanırım buna okuyucu karar verecek.

Yeni bir dosya daha geliyor. Bu aylarda nedense şiir yanı başımda uslu bir çocuk gibi okşayınca alnını beni yalnız bırakmıyor. Gülümsüyor, elimden tutuyor. O bana iyi davranıyor, ben de ona. Bir yastıkta kocayacakmışız gibi bir his var içimde.

“alıp gideceğim
alıp gideceğim

ne varsa aklımda
bırakıp gideceğim

bir gün bağlarımı
toplayıp bütün gün

beni arayacaksınız
gölgesinde sardunyalının

.
.
.”

Kalbinde kuşlar büyüten, çok güzel yüreği olan bir şairin gönlünde konuk olmak ne büyük mutluluk benim için. Aşklar yaşanır biter, şarkılar söylenir, danslar edilir, memleket değiştirilir, zaman ilerler, iklimler bile değişir, arkadaşlarımızın isimleri bile yenilenir.

Şairler hep aynı yerde, en sevdiğimiz hâliyle, hiç değişmeden, hiç yok olmadan yaşar...

Hep var olunuz Halim Bey. Teşekkür ederim zaman ayırıp bizlerle olduğunuz için.

Saygımla

banukalyoncu

Halim Yazıcı (d. Bergama, İzmir 1954) Türk şair.

İzmir İktisat Fakültesi'ni bitirdi. 1978 yılında Dönemeç dergisinin bir süre sahipliğini ve sorumlu yönetmenliğini yaptı. Küçük, Körfez, Akrapol, Yamaç, Ünlem dergilerini kurucuları arasında yer aldı. İlk şiir ve inceleme yazılarını Dönemeç, Türkiye Yazıları, Küçük, Sanat Edebiyat 81 ve Kocatepe'de yayımladı.

Denizli Belediyesi Kültür Müdürlüğü (10 yıl), İzmir Çiğli Belediyesi Kültür Müdürlüğü (5 yıl), İzmir Konak Belediyesi Kültür Müdürlüğü (5 yıl) görevlerinde bulundu. Temmuz 2009 - Ekim 2010 tarihleri arasında İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Müdürlüğü görevinde bulundu. Halen İzmir Büyükşehir Belediyesi Kent Meclisi Şube Müdürü olarak çalışma hayatını sürdürmektedir.

Dünya Gazetesi Kitap Eki'nde "İzmiRenk" köşesinde yazmaktadır. Birçok festival ve panelde konuşmacı olarak bulunmaya devam etmektedir.

Üye olduğu yazar örgütleri

- Pen Yazarlar Derneği
- Edebiyatçılar Derneği
- Ankara Caz Derneği Onur Üyesi

Kitapları

- O Güzel Narin Gelin, Türkiye Yazıları Yayınevi, 1982
- Cevahir Kalbiyle Dolunay, Yarın Yayınevi, 1984
- Aşk Cazdır, Bibliotek Yayınevi, 1989
- Beyaz Atların Yelesinde, Etki Yayınevi (1997)
- Âşikhava Sineması, (2.Baskı) Yom Yayınları, Ocak 2005
- Deliceler Aşkına, (2.Baskı) Şiirden Yayıncılık, 2007 (Azerbaycan/Bakü'de Azerice yayınlandı)
- İpek Tin, Şiirden Yayıncılık, 2008
- Aşkhâlim - seçme şiirler, Şiirden yayıncılık, 2009, (2.Baskı, Şiirden Yayıncılık, Aralık 2009)
- Küçük Taşlar İklimi, Kanguru Yayınları, Ocak 2011

Aldığı ödüller

1. Adnan Yücel 1.Ödülü, 2004 (Adana Çukurova Üniversitesi / Özgür Pencere Derneği) 2. Uğur Mumcu 1.Ödülü, 2004 (İzmir / Karşıyaka CUMOK) 3. Homeros Emek Ödülü, 2004 (İzmir Karşıyaka Belediyesi) 4. Sağlık Emekçileri Sendikası 1.Ödülü, 2004 (Ankara / SES) 5. M.Sunullah Arsoy Jüri Özel Ödülü, 2008 (KEGEV-Kuşadası Eğitim Kültür Vakfı) 6. Homeros 1.Ödülü, 2008 (İzmir Karşıyaka Belediyesi)

-2 Temmuz 1993`deki Sivas Katliamı`nda hayatını kaybeden Bergamalı şair Metin Altıok, 74. Uluslararası Bergama Kermesi`nde anıldı. Anma törenine şair Ahmet Telli, Halim Yazıcı, Aydın Afacan ve Metin Altıok`un kızı Zeynep Altıok katıldı. İZMİR/BERGAM

 Bu Etkinliği Facebook'ta Paylaş

“Yorumlar,,

buket cihan temür 2/7/2011 1:28:43 PM

çok çarpıcı sorgulamalar ve şairane cevaplar bende olmalıydım orada dedirtecek kadar güzel sohbet ne zordur bilerseniz anadolunun kayıp şehrinden edebiyatı şiiri takip etmek suya hasret topraklar gibi içiverirsiniz böyle yazıları edebiyat defterinin bu misyonunun biz kayıp şehirler ne demek olduğu belkide tahmin edersiniz katkınız ve önderliğiniz için çok teşekkür ederim çok yerinde sorularla tahlil edilmiş konu şairi özetleyi vermiş sanatçının içten cevaplarıyla sanatsal kişiliğinin detayları kaolayca yakalanıyor şiirle ve sanatla geçen ömrün önünde ancak eğilinir sorulardan ençok " Hayatınızda şiir olmasaydı hangi sanatla uğraşırdınız?" sorusu etkiledi beni şairin yerine koydum kendimi içimde burkulma hissi şiirsiz nasıl yaşanırdı nasıl ölüneirdü şiir sadece yaşama şekli değilki aynı zamanda bir ölme biçimi hayatın relliğinden saklandığımız düşler ülkesi sınırları yüreğimiz kadar ve orada herşey mümkün aşk savaş barış gece ve gündüz güneş ve doğa biz nasıl düşlersek öyle şiirsiz yaşanmazdı ve şiirsin ölünemezdi enfes sorularla sadece şairi değil kendi şiirimide sorguladım sadece şairi değil kendimide tanıdım saygılarımı yolluyorum değerli editör iyi çalışmalar dilerim

Banu Kalyoncu 2/4/2011 11:19:02 PM

Bu söyleşi edebiyat dergilerimizden birinde daha yayınlanacaktır. Sevgili Banu yorumun ve ilgin için teşekkürler.

Saygımla.

BANU ULUDAĞ 2/4/2011 11:33:35 AM

İyi bir şairin hisleri yüksek, insan olmanın erdemini bilen , şiirlerine bu duyguyu yansıtan olmasına bir kez daha şayende şahit oldum. Düşüncelerini okurken takdir ettim ve saygı duydum sayın Yazıcı'ya.Özellikle aşağıda alıntıladığım yerde şairin şiirleri dışında bir insan olarak çevresine güzellik adına çok büyük katkıları olduğunu gördüm.

"Hayata ait ne varsa, beni besliyor. Yeter ki algılarınız, antenleriniz iyice açık olsun. Kapatırsanız antenlerinizi, hayata dair hiçbir şey algılayamazsınız. Açın, açın, açın... O, sizi kucaklayacaktır, bulacaktır. Kaçarsanız sizi algılayan duygulardan, gerçeklerden, iyiliklerden, kötülüklerden, hayat da sizden kaçacaktır. Ne duyguların, ne gerçeklerin, ne iyiliklerin, ne de kötülüklerin farkında olmadan yaşayacaksınız. Hayatın her karesinin farkına vararak yaşamak, gerçekten yaşamaktır. Tüm hücrelerinizde hissetmeniz hayatı, hayatın kendisi kadar önemli, hayatın kendisidir. Hüznün ise, hayatın bütünü içinde bir damlacık kadar küçük, önemli, bir damlacık kadar güzel, büyük ve enerji yüklüdür. Onu kalbinizin dilediğince yaşamak işi ise size kalıyor."

Dolu dolu bir röportaj, sorular sığ ve sıradan değil. Şairin dünyasına inmemizi sağlamış ve onun şiir, diğer

sanatlar, ve yaşam hakkında görüşlerini öğrenmiş olduk bu sayede.

Teşekkürler